POLSKA INFORMACJA POLITYCZNA
agencja publicystyczna
INFORMATION POLITIQUE POLONAISE • AGENCE DE PRESSE
ADRES: WARSZAWA, UL. ALBERTA 6. ADRES TELEGR. *POLINF* TEL. 2.50-05. KONTO P.K.O. 171.90

Nr.16 Warszawa, dnia 16 lipca 1936 r.

POROZUMIENIE NIEMIECKO-AUSTRJACKIE

W obecnym okresie intensywnego rozwoju wypadków w dziedzinie polityki międzynarodowej układ niemiecko-austrjacki jest niewątpliwie jednym z faktów o znaczeniu zasadniczem. Jego reperkusje na stosunki międzynarodowo-polityczne w Europie przekraczają znacznie zakres bezpośrednich stosunków między Niemcami i Austrją.

Od chwili wiedeńskiego zamachu stanu, który pociągnął za sobą śmierć Kanclerza Dollfussa, stosunki między obu temi krajami były poważnie naprężone. Istniały uzasadnione obawy, iż III-a Rzesza, dla której ten stan rzeczy był wyraźnie niewygodny, będzie dążyła do jego zmiany nawet drogą posunięć radykalnych, które mogłyby z łatwością doprowadzić do nowej konflagracji europejskiej.

Zawarcie porozumienia, w którem Niemcy uznają niepodległość Austrji i zobowiązują się do nieingerowania w jej sprawy wewnętrzne, oddala bezpośrednie niebezpieczeństwo zbrojnego konfliktu w Europie. Nie ulega bowiem wątpliwości, że poprawa i normalizacja stosunków między państwami sąsiadującemi jest pierwszym warunkiem utrzymania i stabilizacji ogólnego pokoju. Układ niemiecko-austrjacki może więc być dziełem konstruktywnem i wnieść elementy pozytywne do rozwoju sytuacji europejskiej. Zawarcie tego układu na odcinku, który uważany był za groźny dla pokoju i to w przededniu przewidywanych obrad Mocarstw Lokarneńskich wskazuje na to, iż III-ia Rzesza pragnęła podnieść - zwłaszcza w Anglji - zaufanie do pokojowości jej intencyj politycznych.

Należy stwierdzić, nie usiłując bynajmniej określić szczegółowo wszystkich konsekwencyj tego faktu, że porozumienie się Niemiec i Włoch w sprawie Austrji będzie miało znaczny wpływ na dalsze układanie się stosunków między Mocarstwami zachodnio-europejskiemi. Stanowisko Włoch oraz Niemiec uległo znacznemu wzmocnieniu.

Układ austrjacko-niemiecki stanowi pewnego rodzaju memento dla tych, którzy zarówno w Locarno jak i po akcie niemieckim z dn.7-go marca b.r. pragnęli dzielić Europę na poszczególne regjony bezpieczeństwa, odsuwając n.p.sprawę stabilizacji stosunków środkowo-europejskich na plan dalszy. Bieg wypadków okazał się inny. Przedewszystkiem zawarte zostało porozumienie między Niemcami a ich sąsiadem południowo-wschodnim i to w okolicznościach, które będą miały niewątpliwie wpływ na przebieg rozmów w sprawie stabilizacji bezpieczeństwa w Europie Zachodniej.

Przez układ swój z Austrją Rzesza otwiera sobie drogę w kierunku Europy południowo-wschodniej. Wydarzenia ostatnich miesięcy / np. bałkańska wizyta Schachta/ wskazywały coraz wyraźniej, iż tam właśnie kieruje się polityczne i gospodarcze zainteresowanie Niemiec. Układ z Austrją stanowi potwierdzenie i realizację tych tendencyj.

W dziedzinie bezpośrednich stosunków niemiecko-austrjackich układ z 11 lipca stanowić będzie duże ułatwienie dla penetracji politycznych, gospodarczych i kulturalnych wpływów III-iej Rzesz na Austrję. Oczywiście nie równa się to jeszcze spełnieniu maksy malnych zamiarów Niemiec wobec Austrji. Niemcy nie mogą mieć zresztą złudzeń, iż przeprowadzenie tych dążeń byłoby rzeczą łat wą. Pewne czynniki, jak np. niechęć Włoch do posiadania wspólnej granicy z Rzeszą,będą grały nadal. Zgoda Włoch na zawarcie układ z 11 lipca nie równa się jeszcze zgodzie na wyciągnięcie przez Niemcy najdalej idących korzyści z tego układu. Sprawę tę wyjaśnić zresztą może jedynie przyszłość, ponieważ dziś nie jest jeszcze wiadome, jak daleko sięga porozumienie niemiecko-włoskie.

Ponadto należy pamiętać że w każdym układzie ważna jest nietylko jego litera, ale również szczerość intencji partnerów w interpretacji i w praktycznem wykonaniu jego warunków. Również i pod tym względem jedynie czas może wyjaśnić, jak będą się układały stosunki między Austrją, a III Rzeszą na tle układu z 11 lipca.